

Crucea de sare strălucește

Flavius

La masa de piatră, timpul picior peste picior
se odihnește o clipă,
Dumnezeu vine pe alee sprijinindu-se-n toiag
golit de timp în tăcerea sfințită.

Oamenii respiră măduva lemnului,
paharele așteptării-s pline de răcoare,
fiecare gustă din pâinea și vinul învierii.

Desferec pacea și crucea de sare strălucește,
trupul tău își închide stăpânul înlăuntru
și nedrept cu dreptii le pune pe umeri greșala
pe care n-au recunoscut-o făcută,
de aceea răbdarea cheltuită nu se măsoară,
rupe din noi ce nu suntem în stare
și pune în loc spor de lumină.